

3. Ja atbilde uz otrā jautājuma a) vai b) daļu ir apstiprinoša, vai valsts tiesai ir jādod priekšroka tādai likuma interpretācijai, kas atbilst Direktīvas 2016/801 mērķim, lai nonāktu pie risinājuma, kas atbilst Direktīvas mērķim, piekrītot atbilstoši ārkārtas steidzamības nosacījumiem izskatīt pieteikumu par šīs direktīvas 20. pantā paredzētā lēmuma izpildes apturēšanu, lai gan likuma sagatavošanas darbi varētu liecināt par to, ka tāds nav bijis likumdevēja nodoms?
4. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai Direktīvas 2016/801 34. panta 5. punktā paredzētās apstrīdēšanas mērķis uzliek pienākumu dalībvalstīm, lai nodrošinātu atbilstību Hartas 47. pantam, paredzēt, ka noteiktos apstākļos tiesa var izdot rīkojumu iestādei izsniegt vīzu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/801 (2016. gada 11. maijs) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā (OV 2016, L 132, 21. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. septembrī Fulmen iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. jūlija spriedumu lietā T-405/15 Fulmen/Padome

(Lieta C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fulmen (pārstāvji: A. Bahrami un N. Korogiannakis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Prasījumi

Galvenokārt:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pieņemt galīgo nolēmumu lietā;
- piespriest Padomei samaksāt *Fulmen* summu 6 456 507 euro apmērā kā mantisko kaitējumu un 100 000 euro kā morālo kaitējumu, pieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;

— piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saistībā ar *mantisko kaitējumu* Vispārējā tiesa, pirmkārt, esot pieļāvusi tiesību kļūdu, pārkāpusi pilnīgas atlīdzības principu un atņēmusi lietderīgo iedarbību LESD 340. panta 2. punktam, kā arī Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktam. Vispārējās tiesas pieprasītā pierādījumu līmeņa dēļ jebkāds radītā kaitējuma atlīdzinājums esot kļuvis neiespējams, neraugoties uz pietiekami smaga un būtiska Savienības tiesību pārkāpuma esamību. Otrkārt, pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta tiesību kļūda, kā arī pretrunīgs pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumu un faktu elementus.

Saistībā ar *nemantisko kaitējumu* pārsūdzētajā spriedumā neesot norādīts nekāds pamatojums attiecībā uz kritērijiem, kas ir ņemti vērā, lai *ex aequo et bono* novērtētu atlīdzinājuma apmēru.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 12. septembrī Fereydoun Mahmoudian iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. jūlija spriedumu lietā T-406/15 Mahmoudian/Padome

(Lieta C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fereydoun Mahmoudian (pārstāvji: A. Bahrami un N. Korogiannakis, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Prasījumi

Galvenokārt:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pieņemt galīgo nolēmumu lietā;
- piespriest Padomei samaksāt prasītājam summu 966 581 euro apmērā kā mantisko kaitējumu un 500 000 euro kā morālo kaitējumu, pieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti:

- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;